

**INTERIM ADMINISTRATION OF KOSOVO
ADMINISTRATE E PËRKOHSHE E KOSOVËS
PRIVREMENA ADMINISTRACIJA KOSOVA**

Okružno javno tužilaštvo

Priština

PPN - KTR 697-7/07

PP - KT 61-6/08

12 augusta 2008

**PRIMA: OKRUŽNI SUD U
PRIŠTINI**

Na osnovu Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), članovi 304 i 305, međunarodni okružni javni tužilac Maria Bamieh ovime donosi sledeću

OPTUŽNICU

PROTIV:

Ime:	Marko
Prezime:	Simonović
Nadimak:	
Ime oca:	Slavoljub
Prezime oca:	Simonović
Ime majke:	Snežana
Devojačko prezime majke:	Kristić
Mesto rođenja:	Priština
Prebivalište:	zatvor u Mitrovici
Datum rođenja:	28/10/82
JMBG:	2010892914852
Nacionalnost:	Srbin
Državljanstvo:	
Zanimanje:	vozač motornih vozila
Bračno stanje:	Neoženjen
Pismen:	jeste
Kvalifikacije:	srednja škola
Lični prihodi:	
Imovinsko stanje:	
Drugi krivični postupak:	Kaže da ih nema
Status pritvora:	U pritvoru od 25 septembra 2007

Job No.: T 528

Path name:C:\Documents and Settings\jhp\Desktop\KO-Marko Simonovic-
optuznica-12.08.2008..doc

Comp. No.: 008

Created on 7.11.2008
16:53:00

Translated by: MR

Page 1 of 16

Na osnovu utemeljene sumnje da su počinili sledeća krivična dela:

Tačka 1

Da je 15 juna 1999, **MARKO SIMONVIĆ** (maloletnik) počinio u saizvršilaštvu sa **JORDANOM BILBIA, IVANOM RADOVIĆ, DARKOM CVETKOVIĆ** i drugim osumnjičenima, u međusobnom saučesništvu, na organizovan način i prema zajedničkom kriminalnom planu, motivisani nacionalističkom mržnjom, ubili četiri građanina albanske nacionalnosti, član 30, stav 3, u vezi sa stavom 2, tačka 3 Krivičnog zakona Kosova. Naoružani noževima, ciglama i pištoljima ubili su **ARJANITA BERISHA, URANA AJETI, VENETA BAJRAMAJ i NEZIRA GASHI,**

Marko Simonović time je počinio teško ubistvo, član 30, stavovi (1) i (2), tačke 1) 2) (3) i (5) Krivičnog zakona Kosova, krivično delo kriminalno udruživanje i učestvovanje u zajedničkom pothvatu sa saizvršiocima

Tačka 2

Da je 15 juna 1999, **MARKO SIMONVIĆ** (maloletnik) počinio, u saizvršilaštvu sa **JORDANOM BILBIJOM, IVANOM RADOVIĆEM, DARKOM CVETKOVIĆEM** i drugim osumnjičenima, u međusobnom saučesništvu, na organizovan način i prema zajedničkom kriminalnom planu, motivisani nacionalističkom mržnjom i naoružani noževima i pištoljima, ubistvo u pokušaju još dva albanska građanina, član 30, stav 3, u vezi sa stavom 2, tačka 3 Krivičnog zakona Kosova, u vezi sa članom 19 Krivičnog zakona Jugoslavije, **ARDIANA GASHI I ZEQIRA GASHI**. Cilj kriminalnog plana je bilo ubistvo Ardiana Gashija ubodom nožem i iz pištolja. Dalje, pokušali su da ubiju Zeqira Gashija iz pištolja, ali je pištolj zatajio.

Marko Simonović tome je počinio krivično delo teško ubistvo u pokušaju, član 30 (1) (2, tačke 1) 2) 3) i (5) Krivično zakona Kosova, kriminalno udruživanje, kažnjivo prema članu 30, stav 2, tačka 3 KZK, u vezi sa članom 19 KZJ

Tačka 3

Da je 15 juna 1999, **MARKO SIMONVIĆ** (maloletnik), učestvovao je u grupi sa **JORDANOM BILBIJOM, IVANOM RADOVIĆEM, DARKOM CVETKOVIĆEM** u zajedničkom pothvatu, u nameri da ubiju **ARIANITA BERISHU, URANA AJETIJA, VENETA BAJRAMAJA I NEZIRA GASHIJA**. U Arianita berishu, Urana Ajetija i Veneta Bajramaja su pucali a Nezira Gashija su uboli nožem. Ranili su i Adriana Gashija i Zeqira Gashija iz pištolja i pokušali da ubodu Adriana Gashija i da upucaju Zeqira Gashija.

Time je

Marko Simonović počinio krivično delo učestvovanje u grupi koja je počinila krivično delo, član 200(1) Krivičnog zakona Kosova

**OBJAŠNJENJE OSNOVA ZA PODNOŠENJE OPTUŽNICE
(PREMA PCKPK, ČLAN 305(1) (5))**

Činjenično stanje

Dana 15 juna 1999. godine oko 18.00 h u Prištini u naselju Sunčani breg, Ul. II, ispred zgrade Lamela 7, na organizovan način, iz niskih pobuda međunacionalne mržnje, naoružan nožem zajedno sa Jordanom Bilbijom i Darkom Cvetkovićem, koji su bili naoružani pištoljima, i sa Ivanom Radovićem koji je bio naoružan nožem a koji je trenutno na slobodi, učestvovali u ubistvu sada pokojnog Arijanita Berishe iz Prištine, Urana Ajetija iz Prištine, Veneta Bajramaja iz sela Donje Strelce i Nezira Gashija iz Prištine. Ubili su sa predumišljajem Arjana, Urana i Veneta pucnjima iz pištolja, a Nezira Gashija ubovši ga nožem u predelu leđa. Zatim u nameri da ubiju Ardiana Gashija uboli su ga nožem, nanevši mu teške telesne povrede. Pokušali su da ubiju Zeqira Gashija pucnjem iz pištolja, međutim, pištolj nije opalio.

Slučaj je prijavljen policiji 2000 godine a nalog za hapšenje Marka Simonovića izdan je 2002 godine.

Svedoci su podneli krivičnu prijavu 2000 godine, u kojoj su žrtve poimenično pomenule Ivana Radovića, Jordana Bilbiju, Darko Cvetkovića i Marka Simonovića kao članove dotične grupe.

Dana 25 septembra 2008 g. Simonović otišao je na policiju da prijavi protuzakonitu uzurpaciju imovine njegovog dede od strane Millaima Zeke. U tom času sproveden je nalog za hapšenje iz 2002 godine i optuženi je uredno uhapšen. Od tada se nalazi u pritvoru. Do sada je proveo godinu dana u sudskom pritvoru.

Navodi se da je maloletni Marko Sima Simonović, aktivno učestvovao u gore opisanim radnjama i da je u saučesništvu sa drugima, motivisan međunacionalnom mržnjom, počinio krivično delo ubistva, član 30, stav 3, u vezi sa stavom 2, tačka 3 Krivičnog zakona Kosovo i krivično delo ubistvo u pokušaju, član 30, stav 3, u vezi sa stavom 2, tačka 3, Krivičnog zakona Kosova i članom 19 Krivičnog zakona Jugoslavije. Navodi se i da je bio član grupe koja je počinila krivična dela, član 200 (1) Krivičnog zakona Kosova.

SVEDOČENJE OČEVIDACA

ARDIAN GASHI

Kaže da je bio ispred svoje kuće oko 18 h sa Venetom u Uranom. Tamo je bilo još ljudi. Venet i Uran otišli su da kupe cigarete, u kafić koji se zvao Café de Paris. Prešli su na drugu stranu ulice, gdje se nalazilo atomsko sklonište. Trčali su a za njima je trčala grupa od 8-10 Srba. Venet je povikao: “Upomoć, ubiće nas”. Svi su bili mladi i u civilnoj odeći. Jedan je imao devijantno oko. Nosio je ciglu. Drugi je bio niži. Nosio je nož škljocu marke Fampina, s oštricom dužine 7-8 cm. Oštrica je bila uvučena.

S leva mu je bio mladić šatirane kose. I on je nosio nož, sa isukanom oštricom. Svedok je stao pred njih; pokušao je da smanji napetost jer je govorio srpski. Onaj plavokosi mladić isukao je oštricu u namjeri da ga ubode. Onda je drškom noža udario svedoka u oko. Usledilo je rvanje svedoka i plavokosog na podu. Ostali su ih opkolili. Tada je prišao mladić sa šatiranom kosom (sada poznat kao Marko Simonović) I dok se svedok valjao na podu pokušao je da ga ubode. Čekao je na trenutak da ga ubode a da pri tome ne povredi lice koje sa valjalo sa njim. Svedokov otac došao je da pomogne svedoku i Marko Simonović ga je ubo. Njegov otac je rekao: “Gotovo je! Sredili su me!” Pokušao je da odgura Srbe u stranu. Dok je to radio, plavokosi je ubo svedokovog oca, ovoga puta u leđa. Tako je njegov otac uboden dva puta u tom incidentu, jednom od strane Marka Simonovića a jednom od strane plavokosog mladića. Ardan Gashi tada je osetio žarenje na levoj ruci. Video je da mu je metak samo iscepao majicu, ali imao je rupu na pazuhu. Onda je video Veneta Arianita i Urana, koji umirali od od pogodaka na licu mesta.

Svedok kaže i da je video Marka i mladića sa devijantnim okom 13 juna 1999, kada je došlo do svađe za koju smatra da je dovela do incidenta 15 juna. Svedoku je pokazana serija fotografija, ali, zbog njihovog lošeg kvaliteta, zatražio je prepoznavanje uživo. Tokom prepoznavanja pokazao je broj devet (9), Marka Simonovića. Na istražnom pretresu rekao je da je siguran da je lice na koje je pokazao tokom prepoznavanja Marko Simonović, koji je pokušao da ga ubode i koji je ubo njegovog oca.

BLETA GASHI

Svedok Blerta Gashi posvedočila je da je 15 juna 1999 oko 18:00 h, bila sa Ardijanom, Venetom, Uranom, Beratom, svojom prijateljicom Dafinom i još nekima kojih se sada ne seća.

Tada joj je bilo oko 16 godina. Rekla je da su joj Uran i Venet rekli da idu da kupe cigarete. Nakon nekoliko minuta Uran i Venet su se vratili. Rekli su da ih gone neki Srbi. Tada je videla oko 10 do 12 srpskih momaka kako trče prema njima.

Uran i Venet rekli su da Srbi žele da ih ubiju: Pred ulazom u zgradu je bilo dece, pa je pokušala da ih sve navede da uđu u zgradu.

Prepoznala je većinu Srba u grupi. Misli da su bili motivisani međunacionalnom mržnjom i da je grupa bila naoružana bejzbol palicama, ciglama i noževima, i da su nosili civilnu odeću. Neki članovi grupe upućivali su im psovke na nacionalnoj osnovi. Onda su počeli da tuku Ardijana. Ardijan je počeo da se brani. Tada je svedok prišla i pokušala da ga izvuče, povuče ga u stranu. Tada su iz ulaza izašli Uran, Venet i Arijanit, u pokušaju da pomognu Ardijanu. U tom času došlo je do sukoba između dve grupe.

Srbi su počeli da opkoljavaju Ardijana. Putem je došao još jedan Srbin. Imao je oružje, koje je uperio u njih, Ardijana i Blertu. Kada su ugledali oružje upereno u njih, Ardian je gurno Blertu na tlo. Ardijan je pogođen i ranjen. Ona nije prepoznala strelca, ali kaže da mu je bilo oko 30 godina, tamnopus, ne odviše visok i crnokos. Kada je gurnuta na tlo svedok je začula još nekoliko pucnjeva. Tada je taj momak otišao. Kada sam ustala, videla sam da Arijanit leži na ulici sa povredom na licu. Primitila je da je povreda na levom obrazu. Još je bio živ. Njen otac ga je podigao i položio ga na trotoar.

Videla je da tamo stoji i njen stric. Košulja mu je bila krvava. Kada je pokušala da mu priđe, rekao joj je da uđe u zgradu jer je opasno. On je bio uboden nožem.

Nije videla ko ga je ubo. Neke od Srba u grupi nije prepoznala. Prepoznala je Marka, kojeg opisuje kao plavokosog, plavookog, ne odviše visokog, srednje težine i srednje građe. S njim je išla u osnovnu školu. Tada se ta škola zvala Josip Broz Tito, a sada se zove Ismail Qemali. U tu je školu išla osam godina. Nije ga videla svakog dana, ali jeste dosta često.

Albanska i srpske deca bila su odvojena; ali su sva zajedno učila na srpskom godinu dana. Školu je opisala kao zgradu sa dva odvojena ulaza i zajedničkim dvorištem.

Vidala ga je često. Vidala ga je i kada je igrao košarku blizu škole. Zna gde živi i ponekad ga je videla u komšiluku.

Znala je i Srbina po imenu Dragan. Bio je prilično visok, tamnopus i imao je devijantno oko. Svi su oni bili mladi ljudi, godinu ili dve stariji od nje. Misli da je Marko godinu dana stariji od nje. Kaže i da je Dragan išao u istu školu i da je bio Markov prijatelj, jer je videla njih dvojicu i još neke druge kako kako se druže i zajedno igraju košarku.

Svedok je videla da Marko nosi nož, ali ne zna za Dragana. U jednom času našao se ispred mene, pred mojim licem, i gurnuo me. Zato sam mu zapamtila lice i oči. Kada se pojavio onaj Srbin sa oružjem, grupa Srba je otišla. Svedok nije videla kako Marko bode njenog strica, ali pretpostavlja da ga je ubo on jer je nosio nož.

Kaže da je, koliko može da se seti, Dragan u rukama imao kamen ili ciglu. Moguće je da Dragan kasnije izvukao nož.

Kada je svedok bila blizu Ardijana, neko ju je ošamario (ne previše jako) i držao je za ruku, da je speči da pomogne Ardijanu. Tada je videla Marka s nožem.

Pokazan joj je niz fotografija, ali kvalitet je bio loš. Međutim, slučajno je ugledala sliku optuženoga dok je policajac pregledavao svoj spis. Ipak, zatražila je prepoznavanje uživo jer fotografije nisu bile kvalitetne. Dana 10 aprila 2008 pokazala je na osobu br. šest (6) na prepoznavanju. Na pretresu je rekla da je 100% sigurna da je krivična dela počinio baš taj Marko kojeg je identifikovala.

AFRIM GASH

Svedok **Afrim Gashi** rekao je da je 15 juna 1999 bio u stanu svog brata koji je tada živeo na Sunčanom Bregu. Tamo su bila njegova braća i još nekoliko članova porodice. Njegova braća se zovu Nezir i Zeqir. Čuo je dva pucnja i izašao na balkon. Video je gomilu ljudi koji su se tukli. Kada sam pažljivije pogledao video sam Ardijana, sina mog brata Nezira. Stan moga brata bio je na drugom spratu, vidik je bio dobar, bili su najviše osam metara od mene i još je bilo danjeg svetla. Kada je izlazio iz zgrade video je Veneta kako leži na stepenicama na prvom spratu. Venet se držao za ogradu, rušeći se na stepenice. Kada je stigao u bolnicu Venet je već bi mrtav.

Kada je ovaj svedok istrčao napolje i video grupu koja se tukla, počeo je da se bori s jednim od njih. Bacio ga je na tlo. Kada je ustao počeo je da se tuče s jednim drugim Srbinom. Video je kako Arijanit izvlači dasku iz tarabe. S druge strane Arijanita su opkolili Srbi. Srbini koji je držao revolver uperio ga je u Arijanita. Arijanit ga je udario daskom, tako da mu je ruka odskočila i metak je prošao kroz Arijanitov obraz i kroz glavu. Svedok kaže da je lice s pištoljem bilo tamnoputo, tamnokoso i srednje visine.

Ardian je bio opkoljen Srbima i ispod njih. Video je kada je Ardian pogođen i čuo je pucanj. Metak je Ardiana pogodio ispod srca.

Svedok kaže da je isto lice koje je upucalo Arijanita pogodilo i Ardiana i Urana i pokušalo da upuca Zeqira ali se pištolj zaglavio. Kada je mladi Srbini shvatio da je zaglavljen rekao je 'Bežimo'. Kaže da je tamo bilo 15 – 20 Srba. Mogao bi da ih prepozna jer je živeo u tom kraju. Tada je živeo u kući svog brata. Znao je ta lica iz viđenja, i često ih viđao u komšiluku gdje su stalno igrali basket. Kaže da je jedan od srpskih učesnika imao bolesno oko. Oko nije bilo bistro jer je na njemu bilo nešto poput mreke. Prepoznao bi još neke da ih vidi. Prepoznao bi i Marka ali mu tada nije znao ime. Znao je gde je živeo jer je dve kuće dalje živeo njegov prijatelj. Svedok je upitao prijatelja kako se zove i on mu je rekao njegovo ime.

U vezi sa Markom svedok je rekao sledeće:

Javni tužilac: Dok ste učestvovali u tuči, da li ste приметili šta tačno radi Marko?

Svedok: Imao je nož u ruci a drugi momak

Javni tužilac: Da li ste videli da nešto radi tim nožem?

Svedok: Video sam da u ruci drži nož.

Javni tužilac: Da li je nešto radio tim nožem?

Svedok: Svi su nas oni napadali. Došli su u grupi. Poslednji je stigao momak s revolverom, nakon što se grupa već počela tući. Četiri su čveka pogodena iz pištolja, kojeg je držao samo jedna osoba. Samo moj brat je povređen. Ostali nisu uopšte povređeni. Nezir je pokušao da spasi svog sina Ardiana tako što ga je izvlačio iz gomile. U tom času je uboden u leđa.

Javni tužilac: Da li ste videli ko ga je ubo?

Svedok: Ne. Video sam ta dva čoveka s noževima.

Javni tužilac: Kako daleko je bio Marko i to drugo lice od Vašeg brata u času kada je povređen?

Svedok: Nisam video kada je uboden u leđa ali mogu da kažem da su ti ljudi bili manje od jednog metra od mog brata. To se događalo na površini od 50 – 70 m². Možemo da odemo tamo i pokazat ću Vam to mesto.

Svedok je naveo da je jasno video lice za koje je kasnije saznao da se zove Marko. U vezi sa identifikacijom rekao je sledeće:

“Tada je imao više kose. Prema njegovim očima mogu da ustvrdim sa 100% sigurnosti da je to bio on. Na prepoznavanju bili su samo muškarci sa plavim očima i odmah sam ga prepoznao.

Javni tužilac: Da li ste ga videli od momenta incidenta do prepoznavanja na kojem ste ga prepoznali?

Svedok: Ne.

Svedok kaže da je Marko Simonović polazio školu J.B. Tito, ali misli da su je Srbi možda preimenovali. Škola se nalazila između Markove kuće i svedokovog stana.

Svedoku je pokazan niz fotografija. Rekao je da misli da je počinilac na slici br. četiri (4). Na prepoznavanju, 10 aprila 2008, svedok je pokazao osobu br. tri (3), Marka Simonovića.

ARDHMERIE BERISHA

Bila je na licu mesta. Išla je u prodavnicu dok su neki Srbi igrali košarku. Začula je kako neka devojka viče: „Hej, Ivane, gledaj onog momga u crvenoj majici“. Srbi su počeli da ih gone. Nije mogla da trči jer je nosila malo dete. Ada je stigla do zgrade videla je gomilu koja je opkolila Arianita, Venita, Urana, Nezira, Berata, Povata i Ardiana.

Začula je povike i videla kako Jordan Bilbija pogađa Arianita. Jordana je poznavala 12 godina jer su zajedno išli u školu. Videla je marka i Shaska kako trče od tog mesta. Pokazan joj je niz fotografija i ona je identifikovala Marka Simonovića na slici br. 4

Gashi Bledar datum rođenja: 10/11/80

Kaže da se juna 1999 vraćao kući sa tri žrtve u ovom slučaju: **Arianitom Berisha, Uranom Ajeti i Venetom Bajrami**. Nekoliko minuta nakon što je stigao u svoj stan začuo je neko komešanje i glasove ljudi koji su govorili srpski. Odmah je izašao na balkon i ugledao oko 10 srpskih mladića; svi su nosili civilnu odeću. Bili su stari negde od 21 do 24 godine.

Jedan od njih držao je pištolj u ruci; bio je mršav, star oko 22 godine, kratke crne kose. Gashi Bledar čuo je kako srpski mladići viču na Ardiana Gashija. U stanu je bio njegov otac, Zeqir Gashi i stric Nezir Gashi. Bledar je sišao niz stepenice. Kada je izašao iz zgrade, video je Ardiana Gashija, između Serba. Tada se začuo pucanj iz pištolja. Video je da je pogođen Venet Bajrami, ali nije video ko je pucao u njega.

Bledar je pošao za Venetom u zgradu i onda opet izašao. Srbi su se žurno udaljili i on je potrčao za njima. Onda je na levoj strani video jednog Srbina s pištoljem u ruci. Uperio ga je u Bledarovog oca, ali je pištolj zatajio. To lice je počelo da repetira pištolj, ali nije uspeo da ga otkoči. Tada se taj Srbin s pištoljem okrenuo i počeo da beži. Bledar je pošao za njim, no tada je čuo neke glasove iza sebe. Kada se okrenuo video je Arianita koji je ležao ispred zgrade. Arianit je bio pogođen u lice i krvario je. Bledar je video i da njegov stric krvari iz leđa i čuo kako neko govori da je uboden nožem u leđa.

Tada je Bledar ustanovio da je upucan i Uran Ajeti. Na ulasku u zgradu video je Urana i Veneta, koji je još bio živ.

Nedugo nakon što je stigao KFOR i postarao se za žrtve, odvezli su Veneta i pružili mu prvu pomoć.

Bledar je ekao da može da identifikuje Srbina koji je držao pištolj i druge Srbe koji su bili na licu mesta. Nije video nijednoga sa nožem u ruci.

VALLA ESAT Datum rođenja 22/04/1944

Kaže da je 15 juna 1999 bio u svom stanu na Sunčanom Bregu. Stan je u prizemlju. Oko 18:00 h začuo je glasove, nekoliko pucnjeva i dečiji plač. Pogledao je kroz prozor svog dnevnog boravka i ugledao tri ili četiri momka stara od 18 do 25 godina. Samo je jednog prepoznao po liku, ali ne zna kako se zove. Ipak, misli da su svi bili Srbi. Bili su ispred zgrade, na oko tri metra od njegovog prozora. Začuo je nekoliko pucnjeva i smatra da su svi držali pištolje.

Video je da jedan momak drži pištolj u desnoj ruci. Bio je to mali pištolj. Međutim, nije ga video kako puca iz tog pištolja. Tada je začuo pucnje. Kaže da je lice koje je pucalo bilo staro 22-25 godina, čvrste građe i visoko oko 180 cm. Imao je veoma kratku crnu kosu, a nije nosio ni bradu ni brkove. Bio je obučen u belu košulju i kratke plave pantalone, smatra svedok. Svedok je to lice video ranije ispred škole, gde je igralo košarku. Svedok ga nije znao po imenu, niti ga je video nakon incidenta.

Drugo lice je bilo mlađe. Svi su imali kratku crnu losu. Nije video ko je držao pištolje, ali kada je začuo pucnje učinilo mu se da ih imaju svi.

Bila je prisutna i njegova supruga, Burbuqe Valla, koja je gledala kroz prozor dnevne sobe.

Nakon što je izašao iz stana, svedok je naišao na Veneta Bajramija, koji je ležao na odmorištu između spratova. Krvario je iz prsa ali je još bio živ.

Onda je video Urana Ajetija, mrtvog na tlu blizu pored ulaza u zgradu. Misli da je bio pogođen u prsa, pored srca.

Preko ulice video je Arianita Berishu okrvavljenog. Ležao je na tlu. Tresao se. Ispred zgrade je svedok video Nezira Gashija i njegova dva sina. Nezir je krvario iz leđa. Oko 15 minuta kasnije britanski KFOR je stigao na mesto zločina. Pružio je medicinsku pomoć licima koja su bila na životu.

KRASNIQI DAFINA

Dana 15 juna 1999, oko 18:00 hrs, igrala je frizbi sa prijateljicama Blertom Gashi, Blertom Krasniqi i Artom. Pored njih su pešice prošli Venet i Uran. Vratili su se nakon nekoliko minuta trčeci. Rekli su joj da ide jer dolaze Srbi. Otrčala je na drugi ili treći sprat zgrade i videla kako dolazi 10 - 12 Srba. Nosili su štapove i noževe. Počeli su da tuku Ardiana, Veneta i Urana.

Videla je Srbina u crnoj odeći kako nišani u Arianita. Nosio je crne pantalone i košulju. Bio je to crnokos mladić bez brade i brkova. Videla je kako Arianit udara mladića s pištoljem i kako ga taj mladić pogađa u lice. Nikada pre nije videla tog mladića s pištoljem, ali misli da bi mogla da ga identifikuje.

Nakon što je pogodio Arianita, mladić s pištoljem izgubio se u masi. Čula je još 5-6 pucnjeva, ali nije videla ko puca. Kada je sišla do ulaza u zgradu, videla je da tamo leže Uran i Venet. Videla je i Nezira, koji je krvario iz leđa i nosio Arianita. Vojnici KFOR-a pružali su prvu pomoć žrtvama. Nije videla vojnike KFOR-a kako ispituju Srbe.

GASHI TAULANT

Svedok je bio ispred zgrade gde je video grupu Srba kako igraju košarku. Pored njega su prošli Venet and Uran, koji su pošli da kupe cigarete. Nakon nekoliko minuta primetio je da ih progoni osam Srba, koji su počeli da ih tuku iza zgrade.

Zapeo mu je za oko jedan Srbin, star 27-28 godina, kratke crne kose, s kozjom bradicom, visok oko 190 cm. Nosio je pištolj. Ne seća se kako je bio obučen ali mogao bi da ga identifikuje da ga opet vidi jer ga je video ranije kako igra košarku. Video je kako to lice jednom otvara vatru, ali je čuo još dva hica.

Nakon pucnjeva, prijatelj njegove sestre odveo ga je k njima kući, odakle nije izlazio do dolaska KFOR-a. Nije video KFOR kako zaustavlja nekoga od Srba, i nije video nikog drugog sa pištoljem.

QEHAJA NAZMI

Svedok je specijalist za patologiju. Dana 15 06 1999, odmarala se kod kuće kada je začula tri pucnja. Odmah je otišla do prozora da vidi šta se događa. Videla je da neko leži na ulici. Dok je silazila da mu pruži lekarsku pomoć, videla je Srbina po imenu Aca kako se ustrašen penje uz stepenice. Prišla je osobi koja je ležala na ulici. Ustanovila je da je čovek pogođen u glavu i da je već mrtav. Videla je i jednog čoveka koji je bio pogođen u leđa i krvario je. Zatražila je od nekoga da ga odveze u bolnicu.

Informisali su je da su povređene još dve osobe, čija mrtva tela leže ispred ulaza u zgradu. Stigao je KFOR i počeo da im pruža lekarsku pomoć.

Nisam videla nikoga s oružjem niti sam čula druge pucnje. Nije primetila da KFOR zaustavlja nekog Srbina nakon incidenta.

ODBRANA MARKA SIMONOVIĆA.

U vezi sa incidentom optuženi je rekao sledeće

“Marko Simonović: Kao što sam već rekao, živeo je u svojoj porodičnoj kući do kraja juna 1999. Tada su bili primorani da izbegnu iz Prištine. Otišli su u Beograd. Njegovu porodičnu kuću zauzeo je Albanac, Milaim Zeka. Kuća u kojoj su tada živeli bila je porodična kuća njegovog dede, Živorada Krstića, i bila je upisana na njegovo ime. Njegov deda je otet 25 juna 1998. Otet je u selu Crnojlovu, dok se vraćao kući. Kuća je protuzakonito zauzeta od 1999. Taj čovek je već tamo devet godina. Falsifikovao je kupoprodajni ugovor i potpis njegovog dede. Ugovor je datiran 2001 godine a njegov deda je otet 1998. Ugovor je lažan a to je ustanovila i Poverenička agencija Kosova. Na Kosovo se vratio 2001, i od tada stalno živi ovde. Uredno se prijavio za dokumenta, kao što je lična karta i slično. Uvek je uživao slobodu kretanja ovde na Kosovu jer je znao da nije prekršio zakon. Dana 15 septembra 2007, osam godina nakon početka sudskog postupka, sud je doneo drugostepeno rešenje da uzurpator treba da iseli iz kuće. Tada je uzurpator zapalio kuću i prijavio palež policiji, tvrdeći da je kuća njegova. Misli da je KPS provalila u njegovu porodičnu kuću. Uzurpator je novinar i napravio je TV prilog u kojem se predstavlja kao žrtva ovog incidenta. Taj prilog je prikazan na televiziji RTK.

Uurpator je u TV prilogu pomenuo da je kuća njegova. Ako je stupio u kontakt sa uzurpatorom nije uspeo da uđe u posed svoje kuće. Na sastanu sa uzurpatorom, marta 2007, Milaim Zeka je aludirao da je optuženi na neki način bio umešan u nešto tokom rata. Nije bio konkretan. Pomenuo je da su u optuženikovoju kući neko vreme boravili rezervisti, da je u njoj pronađeno oružje, da je on umešan u sve to, ali ništa od toga nije bila istina. Misli da je uzurpator na taj način želeo da ga izloži pritisku da se ne vrati na Kosovo. Dan ili dva nakon što mu je naređeno da se iseli iz kuće, razgovarali su telefonom. Tada je rekao optuženome: “Ja sam mafija na Kosovu. Nikada nećeš moći da me isteraš iz te kuće. Videćeš... ..” Optuženi smatra da je ova optužba direktan rezultat njegove borbe za povraćaj imovine.

Dakle, 25 septembra došao je na policiju sa potrebnim dokumentima da zatraži povraćaj imovine. Policija je isprintala poternicu i dala mu je. Uhapsili su ga. Kada je upitao zašto ga hapse rekli su mu da je poternica izdata još 2002 i da ga policija traži. Svedoku je to bilo čudno jer se pre toga slobodno kretao širom Kosova. Radio je kao vozač u Ministarstvu za povratak, gde je na poziv vozio svoje pretpostavljene na terenske inspekcije. Kako kaže, sve vreme od 2002 do 2005 boravio je na Kosovu i nije imao problema. Kada se prijavljivao za posao u Ministarstvu morao je da donese uverenje da nije pod istragom ili krivičnim gonjenjem. Uverenje mu je izdato. Ne shvata ako je ovo moglo da se dogodi i kako to da je sada odjednom osumnjičen za ubistvo. Kaže da ga je

zaustavljala policija, prelazio granicu, prevezao mnogo ljudi i nikada nije uhapšen po poternici. Bio je građanin Kosova kao i svi drugi. Onda, odmah nakon problema s kućom, osvanuo je na nekoj poternici. Čvrsto veruje da je sve ovo što mu se događa u vezi sa uzurpatorom, za kojeg smatra koji je ovde veoma moćan i uticajan.

Optuženi opovrgava da je učestvovao u incidentu. Kaže da mu je tada bilo samo 16 godina i da mu nije bilo dozvoljeno da izlazi iz kuće. Žali se na način na koji je organizovano prepoznavanje. Međutim, ni on ni njeov advokat u vreme prepoznavanja nisu imali nakakvih primedaba na njegovu regularnost.

Dalje, pitanje ove nepokretnosti nije u vezi sa navodima, jer su krivične prijave i poternica izdani mnogo pre nego što je imovina uzurpirana.

Svedoku Agimu Gashiju postavlja se pitanje u vezi sa nepokretnošću. On odgovara kako sledi:

Javni tužilac: Ne. Poznajete li nekoga po imenu Zeka?

Svedok: Da li je to Milaim Zeka?

Javni tužilac: Mislim da jeste.

On je novinar. Ne znam ga lično, on je novinar.

Javni tužilac: Zna li da li Milaim Zeka živi u Markovoj kući?

Svedok: Čuo sam o tome, ali ne znam. Moj brat Zeqir, koji je umro od raka, rekao je komšijama: 'Ne kupujte tu kuću jer je njen vlasnik ubio mog brata. Neka dođe i reši probleme, pa onda proda kuću. Ne znam ko ju je kupio, ali znam da je tamo neko otvorio restoran. Ja sam kupio stan preko puta te kuće, na oko 150 m, odakle sam viđao neko komešanje u toj kući. Nismo želeli da išta preduzimamo, iako smo znali da je sin vlasnika te kuće ubio našeg brata. Ipak, nismo ništa preduzimali.

Na zahtev svedoka, 10 aprila 2008 održano je prepoznavanje. Kao što je rečeno gore, nisu iznesene nikakve primedbe na organizovanje prepoznavanja. Dalje, prepoznavanje je snimano video kamerom i traka se čuva kao dokaz. Prepoznavanje je odgađano nekoliko puta iz razloga izvan kontrole javnog tužioca i međunarodne policije. I odbrana i tužilaštvo uložili su primedbe na kašnjenje u organizovanju parade.

Kancelarija za nestala lica i forenziku dostavila je stručni forenzički nalaz na Nezira Gashija na osnovu medicinske dokumentacije Univerzitetskog kliničkog centra Kosova. Dijagnoza je ubodna rana na desnoj strani toraksa i traumatsko unutrašnje krvarenje na istoj strani toraksa koje je direktno uzrokovalo emboliju pulmonalne arterije i smrt. Povreda je nanesena oštrim oruđem (nožem).

Tela pokojnika su ekshumirana i očekuju se autopsijski nalazi.

Maro Simonović je delovao zajedno s grupom mladih Srba, koji su se udružili da ubiju jednu grupu kosovskih Albanaca. Marko Simonović, zajedno sa Jordanom Bilbijom, Ivanom Radovićem, Darkom Cvetkovićem, i drugima, napao je tu grupu Albanaca. Marko Simonović direktno je napao Adriana Gashija i Nezira Gashija, a snosi zajedničku odgovornost za ubistva Arjanita Berishe, Urana Ajetija, Veneta Bajramaja i Nezira Gashija. Marko Simonović bio je naoružan nožem a ostali pištoljima, ciglama i noževima. U borbi koja je usledila, Marko Simonović ubo je Nezira Gashija i pokušao da ubode Ardiana Gashija. Jordan Bilbia identifikovan je kao lice koje je upucalo Arianita Berishu, a Ivan Cvetković je viđen kako otire ruke od krvi na svojoj majici. Tokom sukoba Srbi su vređali Albance na nacionalnoj osnovi. Arianit Berisha, Uran Ajeti, i Venet Bajramaj preminuli su od rana iz pištolja a Nezir Gashi od ubodnih rana. Grupa je prišla Albancima naoružana i spremna da ubije ili da nanese teške telesne povrede. Pri tome su delovali na organizovan način. Marko Simonović i drugi delovali su zajedno prema zajedničkom planu i međsobno si pomagali prilikom napada na grupu Albanaca. Svi su bili naoružani, svo su učestvovali i zajedno su odgovorni za kriminalne radnje cele grupe.

Predlog za suđenje
(PZKPK, član 305 (1) (6))

Dole potpisani međunarodni tužilac predlaže da se glavni pretresu ovom predmetu zakaže i održi pred međunarodnim većem na Okružnom sudu u Prištini.

Predlozi za dokazni postupak i saslušavanje svedoka
(PZKPK, član 305 (1) (7))

Dole potpisana predlaže da se na glavni pretres pozovu dole navedena lica.

Naimenovani međunarodni tužilac

Branilac

Optuženi

Marko Simonović

Svedoci:

ARDIAN GASHI

BLERTA GASHI

AFRIM GASHI

BLEDAR GASHI

VALLA ESAT

Job No.: T 528

Path name:C:\Documents and Settings\jhp\Desktop\KO-Marko Simonovic-
optuznica-12.08.2008..doc

Comp. No.: 008

Created on 7.11.2008
16:53:00

Translated by: MR

Page 13 of 16

DAFINA KRASNIQI
TAULANT GASHI
NAZMI QEHAJA
BLERTA KRASNIQI
SHKENDIJE GASHI
KUJTIM MUSHICA
VLORA NUSHI
BERAT POVATA
ABDYL YMERI
ARDHMERIE BERISHA
ZEQIR GASHI (da se pročita izjava ovog preminulog svedoka)

Dole potpisani međunarodni tužilac predlaže sudu da pročita i razmotri spis koji podnosi tužilac, uključujući:

Izjave svih svedoka navedene u deklaraciji podnesenoj sudu, prema članu 307, a osobito izjavu:

Marka Simonovića

Kao i druge relevantne izjave koje budu date

Policijske prijave, video traka sa prepoznavanja, fotografije, skice, autopsijski izveštaji i medicinska dokumentacija koja se dostavi sudu i braniocima pre početka glavnog pretresa

Predlog za pritvor

(PZKPK, članovi 281, 272 (1) i 274 (1), 305 (2) i 306

Dole potpisani međunarodni tužilac predlaže s poštovanjem da tročlano sudsko veće odluči o ovom predlogu za produženje pritvora. Dana 25 augusta 2008 međunarodni tužilac Maria Bamieh podnela je predlog za sudski pritvor. Optuženi se nalazi u sudskom pritvoru od 25 septembra 2008 na osnovu gore pomenutog naloga. I dalje su na snazi okolnosti zbog kojih je određen sudski pritvor. Te okolnosti su detaljno navedene u tužiočevom predlogu i u ranijim sudskim rešenjima o pritvoru. Dokazi da se radi o teškom zločinu su jasni. Opasnost od bekstva je znatna. Prema tome, dole potpisana s poštovanjem predlaže da se produži sudski pritvor.

Predlog za produženje pritvora

Prema članu **284, stav 3 (1)**, u vezi sa članom 281 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova, javni tužilac ovime predlaže da se produži rešenje o sudskom pritvoru protiv optuženoga, iz sledećih razgloa

Osnovana sumnja – U prvom delu ovog predloga jasno se obrazlaže osnovana sumnja da je optuženi, u saučesništvu sa JORDNOM BILBIJOM, IVANOM RADOVIĆEM I

DARKOM CVETKOVIĆEM, i sa drugim još neidentifikovanim licima, očinio krivična dela navedena u ovoj optužnici. Informacije i dokazi prikupljeni tokom policijske i predpretnesne istrage, izjave svedoka i identifikacija optuženog kao počinioca, jasno dokazuju učestvovanje optuženoga u krivičnim delima koja mu se stavljaju na teret. Dalje, tačno su ustanovljeni motiv, sredstva i prilika kada je izvršeno krivično delo. Štaviše, svedoci su ga identifikovali kao učesnika u napadu na i ubistvu Arianita Berishe, Uana Ajetija, Veneta Bajramaja i Nezira Gashija, Adriana Gashija i Zeqira Gashija. Identifikovan je kao jedan od glavnih inicijatora incidenta.

1. Prema članu 281 (1), stav 2), tačka i) maloletnik se skriva ili druge okolnosti ukazuju na mogućnost bekstva

Strepi se da bi osumnjičeni, ako bude na slobodi, mogao da pobjegne i tako postane nedostupan sudskim vlastima. Na osnovu spisa predmeta ustanovljeno je da je osumnjičenog uhapsio istražni sudija Okružnog suda u Prištini na osnovu poternice KIO br. 104/2002, od 25 februara 2002. Na osnovu te činjenice i činjenice da osumnjičeni povremeno prebiva u Beogradu, Republika Srbija, postoji opasnost da bi, ako bude na slobodi, napustio Kosovo i da bi bio nedostupan sudskim vlastima. Optužbe protiv njega su ozbiljne i otežane činjenicom da su njegova krivična dela bila motivisana niskim pobudama međunacionalne mržnje.

2. Prema članu 281 (1), stav 2), tačka ii) Postoje osnove za verovanje da bi maloletnik ometao krivični postupak tako što bio uticao na svedoke, oštećene stranke ili saučesnike

Strepi se da bi, ako bude na slobodi, optuženi mogao da omete istragu utičući na svedoke i saučesnike. Istraga obuhva saslušavanje velikog broja svedoka, svedoka-oštećenih stranaka i oštećenih stranaka. Strepi se da bi osumnjičeni, ako bude na slobodi, mogao da omete istragu utičući na svedoke-oštećene stranke, oštećene i svedoke. Dalje, stanoviti broj osumnjičenih, prijatelja optuženoga, je još na slobodi. Veoma je važno da se sačuva integritet dokaza do okončanja glavnog pretresa.

NEDOVOLJNOST ALTERNATIVNIH MERA

Iz gore navedenih razloga, mere navedene u PZPKP, član 26881) i mere iz člana 5, Zakona o maloletnicima Kosova nisu dovoljne da se obezbedi prisutnost maloletnika i uspešno okončanje maloletničkog postupka i spreči recidiv.

Podneseno s poštovanjem

Međunarodni tužilac

Maria Bamieh

Job No.: T 528

*Path name: C:\Documents and Settings\jhp\Desktop\KO-Marko Simonovic-
optuznica-12.08.2008..doc*

Comp. No.: 008

*Created on 7.11.2008
16:53:00*

Translated by: MR

Page 16 of 16